

ע"פ 8477/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8477/17

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (ר' לורך, צ' דוטן, ד' עטר), מיום
54619-08-16, בתפ"ח 27.9.2017

בשם המבוקש:עו"ד טל גבאי

בשם המשיבת:עו"ד רדר חלאוה

פסק דין

לפנינו בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 27.9.2017, בתפ"ח 54619-08-16 (כב' השופטת ר' לורך). ביום 5.4.2017 הורשע המבוקש על פי הודהתו בעבירות של מעשה מגונה בקטין בן משפחה, לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(3) ייחד עם סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק) (ריבוי עבירות). בגין עבירות אלו נגזר עונשו ל-36 חודשים מאסר בפועל, 10 חודשים מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלווננות.

הרקע לבקשת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. על פי עובדות כתב האישום המתווך שהוגש נגד המבוקש, המבוקש הוא יlid שנת 1993, ואחיהן הגadol של ב.מ. – ילידת שנת 1999, ושל א.מ. – ילידת שנת 2002 (להלן: הקטינות או אחיוות). בשנים 2009-2011 (להלן: התקופה הרלוונטית) התגוררו הקטינות והמבוקש, ביחד עם בני משפחה נוספים, בבית המשפחה שבישוב אלעד. בתקופה הרלוונטית, בעשרות הزادמנויות, אמר המבוקש לכל אחת משתי הקטינות כי הוא מעוניין לשחק איתיה ב"רופא וחולה" ולצורך כך ביקש מהן, כל אחת בנפרד, להיכנס לאחד מ חדרי השינה בבית. כך, בעשרות הزادמנויות ביצע המבוקש מעשים מגונים בכל אחת משתי אחיוותיו, תוך שהוא מפשיט אותן ואת עצמו, כאשר בסמוך למעשי אלה נהג המבוקש לחת לקטינות ממתקים או כסף. כתב האישום כולל שני אישומים, אישום נפרד לכל קטינה.

2. המבוקש הורשע על פי הודהתו בכל העבירות שייחסו לו בכתב האישום המתוקן. בגזר דין צין בית המשפט המחויז כי מדובר בנסיבות מסוימות ברף הגבולה מבחינת חומרת המעשים ותדרותם. מידת הפגיעה בערך החברתי היא גבוהה, בשים לב לגילן הצעיר של הקטינות, לעובדה שהմבוקש הוא אחיהן ולמשך הזמן שהמעשים נמשכו, בשירות הזדמנויות. המבוקש היה אמן קטין בעת ביצוע המעשים, אך היה קרוב עד קרוב מאד לגיל הבגרות (גיל 16 עד 18), בעוד פער הגילאים בין המבוקש לבין אחיו היה פער גדול – 6 שנים ביןו לבין ב.מ. ו-9 שנים ביןו לבין א.מ.. נקבע כי המבוקש הבין את הפסול בנסיבות, אך לא הצליח למסר הבין, בשל גילו הצעיר, את משמעותם והשלכותיהם לטוויה הרחוק. עוד מפורט בגזר הדין הנזק שנגרם ל-ב.מ., אשר סובל מהתקין חרדה ומטופלת תרופתית בעקבות המעשים. בני משפחתה הטילו עלייה את האשמה לכל מה שהתרחש, ולאחר הגשת התלונה במשטרה חלוקם הגדל אף נידן ואותרו עימה קשר. היא נתקלה בקשימים לימודים, קשיי התנהלות וקשרים חברתיים וזוקקה לטיפול נפשי מڪצועי. האחורה הצעירה יותר, בת 15 ימים, לא העידה בפני בית המשפט ולא הוגש תסקיר קורבן בעניינה אך אין ספק כי אין פירושו של דבר שהוא לא נזוכה באופן חמור ממעשיו של המבוקש, דבר אשר עולה גם מעדותה של ב.מ. בפני בית המשפט, שהתייחסה בעדותה גם לאחותה הקטנה.

לאור האמור קבע בית המשפט כי מתחם העונש הולם לכל אחד מהאישומים הוא 30-12 חודשים בפועל. באשר לזמן העונש בתוך המתחם, בבחן בית המשפט את הנسبות שאין קשורות ביצוע העבירות. צוין כי המבוקש הינו בחור צעיר, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לתינוק בן חצי שנה והוא ספק שנשיות עונש מאסר בפועל תפגע רבות בו ובמשפחתו. מנגד, למבוקש לא נגרמו נזקים מביצוע העבירות, הוא המשיך לניהל את חיו כראג'ל, עבר, התחנן וקיבל את תמייניהם ואחדותם של בני משפחתו ואשתו. באשר לנטיילת אחריות למשעיו, הודה כי בתחלת הדרך לא הודיע במשעיו וטען כי ב.מ. מדמיינית ומשוגעת, אך בהמשך כתב לה ארבעה מכתבים, בהם הוא מאשר שעשה טעות איומה וimbekash שליחה על מה שגרם לה. בית המשפט צוין כי עיון בمقالات מעלה ספק בשאלת האותנטיות והכנות של נטיילת האחריות על ידי המבוקש, כפי שהעידה ב.מ. בבית המשפט: "יומיים לפני שהוא יצא נישואין, הוא כתב לי, כי פחד שאנו אפתח את הפה שלי. ואז ביקשתי ממנו, בעקבות המכתב, לשבת ולדבר, לישר את הדברים, זה לא קרה...". בגזר דיןו התחשב בית המשפט בכך שבסתוםו של דבר הודה המבוקש ונוטל אחריות על מעשיו, והדבר יתר את הצורך בשמייעת עדות המתלוונות בבית המשפט. לעומת זאת, צוין כי המבוקש ניסה בפני שירות המבחן למזער את מעשיו בטענה כי המעשים נמשכו על פני תקופה של 6-3 חודשים בלבד.

4. בבחינת שיקול השיקום קבע בית המשפט כי המבוקש הופנה על ידי גורמי הרוחה לטיפול, אולם הגיע רק למספר מועט של פגישות טיפוליות ובמהמשך סירב להמשיך בטיפול, מאחר שלא חש שהטיפול תורם לו. מאז ועד היום לא עבר כל תהליך של טיפול או שיקום. לא ניתן אפילו לקבוע כי המבוקש השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם. בנוסף, את התהילה הטיפולי, שירות המבחן ממילץ עליון, יכול לעבור גם בין כותלי בית הכלא. בשים לב לכל האמור, וטור התחשבות בכך שהמבחן היה קטין בעת ביצוע העבירות, ומצד שני בכך שפצע את נפשן ופגע בעתידן של שתי

אחוותיו הקטנות, גזר בית המשפט את עונשו ל-36 חודשים מאסר בפועל (22 חודשים מאסר בפועל בגין מעשיו כלפי ב.מ.; 18 חודשים מאסר בפועל בגין מעשיו כלפי א.מ. – מיעוטם בחופף ו מרביתם במצטבר); 10 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירה מין; פיצוי לכל אחת מהמתלוונות בסך של 25,000 ש"ח.

טعنות הצדדים

5. לטענת המבוקש, או היעתרות לעיכוב הביצוע משמעותה סיכון הערעור שמטרתו אימוץ המלצת שירות המבחן והתוויות מסלול שיקומי עבור המבוקש. המבוקשقيم כבן 24, נעדך כל עבר פלילי, נשוי ואב לפועלם בן חצי שנה. העבירות בוצעו לפני כ-8 שנים, בהיותו קטין, ומماז לא היה מעורב כלל בפღילים. לטענתו, לעובדת היוותו קטין בעת ביצוע העבירות ממשמעות מרחיקת לכת הן למידת האשם בביצוע העבירה והן להיבט השיקומי. אין מדובר בנסיבות מין על רקע פדופיליה אלא בענור צער שגדל בתנאים מורכבים ובעיתיים, ומביע עתה חרטה כנה ורצון אמיתי להשתלב בטיפול לעברינו מין. לפיכך, שגה בית המשפט המחויז כי אשר התעלם מנסיבות אי הצלחתו של הליך הטיפול בעבר, העריך באופן שגוי את סיכון שיקומו בעתיד ודחה לפיכך את המלצת שירות המבחן לפיה הוא בשל להשתתף כiom בהליך טיפול. בଘירת עונשו של מי שהוא קטין בעת ביצוע העבירות יש להעניק משקל משמעותי לעובדת הקטינות ולשיקולי השיקום. לפיכך, שגה בית המשפט המחויז כי אשר העניק את הבכורה לשיקולי הגמול. חלוף הזמן ואורח חייו התקין מאז ביצוע העבירות, בctrine החרטה הכנה שחש כלפי נפגעות העבירה, נוכנותו ובשלותו להליך טיפול, מבאים לידי מסקנה כי קיימים סיכוי של ממש שישתקם.

6. עוד הדגיש המבוקש כי לאחר שהוגשה התלונה הראשונה במשטרה, ולאחר שהודה בחשדות המיויחסים לו, הוא שוחרר ללא כל תנאי מגביל. כך, ממשך השנה וחצי, ממועד הגשת התלונה הראשונה ועד למועד הגשת התלונה השנייה, הוא הולך חופשי לחלווטין ומכך ניתן ללמוד כי אין כל חשש להימלטוו מן הדין או לשיבוש ההליך. עוד יש להתחשב בהתנהלות המבוקש, שהקפיד להגיע לכל הדיוונים בעניינו והצדיק את מידת האמון אשר ניתן בו בהקפידה על תנאי שחרורו. המבוקש גם הודה בכתב האישום ללא הסדר לעניין העונש ובכך חסר ומנע את החרפת הפגיעה במתלונות. לטענותו, מתחם הענישה שהציג בית המשפט המוחזק נוטה לחומרה ויש לעכב את ריצוי עונשו עד להכרעה בערעור בהתחשב בנסיבותו האישיות ובוארור תקופת המאסר.

7. באת-כוח המשיבה הזכירה בטיעונה כי מדובר בנסיבות חמורות ביותר אשר החלו בהיות המבוקש בן 16 והסתתרו בגיל 18. אחוותיו הקטיניות מתמודדות עד היום עם הצללות העמוקות שחרת המבוקש בנפשן. עוד הדגישה את עובדת התנכרות המשפחה לקטינות, שرك החמירה כשהוגשה ה תלונה למשטרה. בשים לב לנסיבות שביצעו המבוקש, מדובר בעונש קל ביותר אשר הושפע מאוד מהיותו קטין בעת ביצוע המעשים. שירות המבחן התרשם אמן כי קיים רצון לטיפול, אך התרומות המתלוננות הייתה שמדובר בראzon מוגן לשפה ולחוץ. אין ספק כי קיים צורך בטיפול, אך זה יכול להיגרם גם בין כותלי בית הכלא, ותקופת המאסר עשויה אף לאפשר את סיום הטיפול בכלל. עוד צינה באת-כוחה המדינה כי יש לקחת בחשבון את ההפיפה הקיימת בין העונשים שהוטלו על המבוקש, כך שעל אף שהעונש שהוטל עליו בגין האישום הראשון עומד על 22 חודשים מאסר בפועל, והעונש שהוטל עליו בגין האישום השני עומד על 18 חודשים מאסר בפועל - נקבע כי המבוקש ישא אר-36 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו.

דין והכרעה

8. לאחר שעיניתי בחומר שהוגש על ידי הצדדים ולאחר ששמעתי את טיעוניהם של בעלי-פה, הגעתו למסקנה

שדין בקשר עיכוב הביצוע להידחות.

9. הכלל, מועד ביצועו של עונש מאסר שהטיל בית המשפט הוא מיד עם מתן גזר הדין ואין בהגשת ערעור ככלצמו כדי להביא לעיכוב ביצועו. יחד עם זאת, בית המשפט רשאי להוראות על עיכוב ביצוע עונש מאסר במקרים בהם קיימות נסיבות מיוחדות הגברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 16/8625 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016); ע"פ 16/2690 לוי נ' מדינת ישראל (26.9.2016)). נקודת המוצא היא כי על המבוקש רובץ הנTEL להוכיח שבעניין מתיקיות נסיבות המצדיקות את עיכוב ביצוע העונש (ראו: עניין פלוני והאסמכתאות שם; ע"פ 16/8998 קצazz נ' מדינת ישראל (30.11.2016); ע"פ 10/7164 ג'אן נ' מדינת ישראל (28.10.2010); ע"פ 09/4512 רוסו-לופו נ' מדינת ישראל (4.6.2009)). על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של המאסר, עוד לפני בירור הערעור, לבין האינטרס, הפרטי והציבורי, בהגנה על זכויות הנאשם. במסגרת זו, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את משך תקופת המאסר; את טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; את עברו הפלילי של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות (ע"פ 4/5741 יקריבץ נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 16/5385 בן שמעון נ' מדינת ישראל (12.7.2016); ע"פ 16/5386 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.2016)).

10. באשר לשינוי הערעור, בחינה לכואורית של טענות המבוקש מעלה כי על פני הדברים, ומבל' לקבוע מסמורות בעניין, בפני המבוקש ניצבת משוכחה משמעותית לשכנע כי בית המשפט מחזוי החמיר בעניינו באופן שבו רכב המאסר בפועל שהושת עלייו יבוטל עד שתאפשר ריצויו בדרך של עבודות שירות. המעשים אותן ביצע המבוקש הינם מעשים מגנונים ברף הgebung מהчинת חומרתם ותדרותם. מדובר בסוג מעשים הגורם נזק ממשמעותו לקרבענותיו (ນזק אשר עולה בבירור מטעסוקר נגעת העבירה ב.מ.) כאשר בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן היתרה של עבירות מן המבוצעות בקרבן קטן או קtinyה, ועל אחת כמה וכמה כשמודובר בעבירות מין בתחום המשפט, אשר נדרש להתאים לה ענישה המבטאת כראוי שיקולי גמול והרתעה (ע"פ 10/2218 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2014)).

11. זאת ועוד, במקרים שבהם מערער הנאשם נאשם על חומרת העונש בלבד, לא יטה בית המשפט לעכב את ביצוע העונש, אלא במקרים חריגים. זאת כנגדת מהכלל לפיו בית משפט זה לא יטה להתערב בעונש שהוטל בערכאה הדינית אלא במקרים חריגים (ראו: ע"פ 12/8480 בלצאו נ' מדינת ישראל, פיסקה 17 (29.11.2012); ע"פ 17/6645 נור נ' מדינת ישראל (28.8.2017); ע"פ 17/6689 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2017)).

12. בנסיבות העניין, גם אין לשיקולים בדבר פוטנציאלי שיקומו של המערער כדי להטות את הCPF לטובות קבלת הבקשה. אכן, לא נعلم מעניין כי מטעסוקר שירות המבחן שנערך בעניינו של המבוקש עולה כי הוא מבטא חרטה ביחס למעשו, והתרשםות שירות המבחן ממנה הייתה כי הוא בשל כתעת, בניגוד לעבר, להשתלב במסגרת טיפולית "יעודית". עם זאת, שיקול השיקום אינו השיקול היחיד והבלתי, ומדובר בשיקול אחד מבין שלל שיקולים שעלה בית המשפט לשקל במסגרת זו. מה גם, שהմבוקש הינו לכל היותר בתחלת דרכו השיקומית, והוא אף אינו קטן עוד. עד יש לציין, כי המשך שיקומו של המבוקש יכול להיעשות במסגרת טיפולית ושיקומיות בתוך כתלי בית הכלא, יש לקוות שכך אכן יהיה.

נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

הmboksh יתייצב לריצויו עונשו ביום 10:00 השעה 4.12.2017 בבית הסוהר "ניצן" או על פי החלטת שירות

עמוד 4

בתי הסוהר, כאשר ברשותו תעודה זהות או דרכון. על המבקש לאמת את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, אל מול ענף אבחן מיון של שירות בתי הסוהר, במספר הטלפון 08-978-7336 או 08-978-7377.

ניתן היום, י"ז בחשוון התשע"ח (6.11.2017).

שפט